

دوز صحیح و مناسب متوکاربامول بعنوان شل کننده عضلات و عوارض جانبی آن

متوکاربامول به صورت قرصهای ۵۰۰ میلیگرم و آمپول های 1g/100cc در بازار دارویی ایران موجود می باشد. دوز شروع متوکاربامول بعنوان شل کننده عضلانی، ۱۵۰۰mg چهار بار در روز در ۷۲-۴۸ ساعت اول می باشد. در وضعیتهای شدید ممکن است دوز ۸۰۰۰mg در روز تجویز شود، سپس دوز تقریباً تا ۴۰۰۰mg در روز (در ۳-۶ دوز منقسم) کاهش پیدا می کند. دوز نگهدارنده متوکاربامول به صورت ۱۰۰۰mg چهار بار در روز یا ۷۵۰mg هر ۴ ساعت یا ۱۵۰۰mg سه بار در روز می باشد. فرم تزریقی آن هم به صورت عضلانی و هم وریدی قابل مصرف می باشد. حداکثر ۵ سی سی در هر عضله گلوئتال با روش عضلانی قابل تجویز می باشد. حداکثر سرعت تجویز آهسته وریدی ۳ml/min می باشد (بنابراین حداقل نیاز به ۳ دقیقه زمان برای تجویز آهسته وریدی می باشد). برای انفوزیون وریدی، یک آمپول کامل را با سدیم کلرید ۰.۹٪ و یا دکستروز ۵٪ تا حجم حداکثر ۲۵۰ سی سی رقیق کنید و بعد از رقیق کردن، محلول نباید در یخچال نگهداری شود. مانند تمام داروهای شل کننده عضلانی، ایمنی و اثربخشی متوکاربامول به صورت طولانی مدت تایید نشده است.

کودکان

اثربخشی و ایمنی متوکاربامول در کودکان زیر ۱۶ سال تایید نشده است.

سالمندان

میانگین نیمه عمر حذفی دارو در سالمندان بطور خفیف افزایش پیدا می کند. اغلب داروهای شل کننده عضلانی به طور ضعیف توسط سالمندان تحمل می شوند زیرا این داروها همراه با عوارض آنتی کولینرژیک، سداسیون و افزایش خطر شکستگی هستند. علاوه بر این، اثربخشی متوکاربامول (و سایر داروهای شل کننده عضلانی) در دوزهایی که برای سالمندان قابل تحمل باشد، جای سوال هست. از تجویز متوکاربامول در سالمندان اجتناب شود. متوکاربامول طبق طبقه بندی مرکز مدیکر و مدیکید جز داروهای پر خطر در سالمندان به شمار می رود.

عوارض جانبی

عوارض آن شامل سرکوب کنندگی سیستم عصبی مرکزی شامل خواب آلودگی، گیجی، سرگیجه، سردرد، نیستاگموس و عوارض گوارشی مانند تهوع استفراغ هستند. همچنین عوارضی مانند طعم فلزی تشنج، سنکوپ، افت فشارخون، برادی کاردی، خارش، کهیر، فلاشینگ و آنافیلاکسی با آن گزارش شده است.

پایگاه جامع اینترنتی بیان
موضوعات و عناوین مختلف ارزشی و عمومی
نویسنده وبلاگ: سعید قدیمی
دارنده عناوین مختلف در وبلاگ نویسی
www.Bayan.MihanBlog.com

